

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 534/2017-31

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 23. mája 2018 v senáte zloženom z predsedníčky Ľudmily Gajdošíkovej a zo sudcov Lajosa Mészárosa (sudca spravodajca) a Ladislava Orosza prerokoval prijatú sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpenej advokátom JUDr. Ladislavom Ščurym, advokátska kancelária, Mierová 1725, Čadca, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Čadca v konaní vedenom pod sp. zn. 11 C 23/05 a takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [REDAKOVANÉ] na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Čadca v konaní vedenom pod sp. zn. 11 C 23/05 porušené boli.

2. Okresnému súdu Čadca v konaní vedenom pod sp. zn. 11 C 23/05 p r i k a z u j e konať bez zbytočných prietáhov.

3. [REDACTED] p r i z n á v a finančné zadosťučinenie v sume 1 500 € (slovom tisícpäťsto eur), ktoré jej je Okresný súd Čadca p o v i n n ý vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

4. [REDACTED] p r i z n á v a úhradu trov právneho zastúpenia v sume 551,19 € (slovom päťstopäťdesiatjeden eur a devätnásť centov), ktorú je Okresný súd Čadca p o v i n n ý vyplatiť na účet jej advokáta JUDr. Ladislava Ščuryho, advokátska kancelária, Mierová 1725, Čadca, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. II. ÚS 534/2017-9 z 12. septembra 2017 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť [REDACTED] (ďalej aj „sťažovateľka“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Čadca (ďalej aj „okresný súd“ alebo „súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 11 C 23/05 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

2. Z obsahu sťažnosti predovšetkým vyplynulo:

„... Na Okresnom súde Čadca je vedené konanie pod sp. zn. 11C/23/2005 v mojej právnej veci ako navrhovateľky proti odporcovi [REDACTED]... o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov...“

Návrh na vyporiadanie BSM som podala dňa 28.01.2005. Dňa 6.4.2011 OS Čadca vydal rozsudok, voči ktorému som v zákonnej lehote dňa 13.6.2011 podala odvolanie nakoľko som s predmetným rozsudkom nesúhlasila. Následne dňa 3.12.2012 Okresný súd Čadca opäť vydal v tejto veci rozsudok, proti ktorému som taktiež podala odvolanie dňa

21.12.2012 vzhľadom k tomu, že súd opätovne nezaradil do BSM účastníkov konania rodinný dom č. 1999 nachádzajúci sa v [REDACTED] a podľa môjho názoru do BSM patrí, a do masy BSM bol zaradený byt č. 5 nachádzajúci sa v bytovom dome sup. č. 2597 na [REDACTED], zapísaný na [REDACTED], ktorý bol v mojom výlučnom vlastníctve a teda do BSM nepatrí.

Dňa 14.3.2016 som doručila Krajskému súdu v Žiline moju sťažnosť na postup Okresného súdu Čadca pri riešení námietky zaujatosti a poukázala som na predmetné konanie sp. zn. 11C/23/2005 s tým, že som požiadala o dozor nad týmto spisom, aby bolo zákonným spôsobom, v lehote stanovenej zákonom, rozhodnuté o námietke zaujatosti voči JUDr. Adriane Pytliakovej, PhD.

Na toto moje podanie mi bolo doručená odpoveď na sťažnosť zo dňa 13.3.2016 s tým, že nebola zistená dôvodnosť sťažnosti. Vec vedená na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 11C/23/2005 bola dňa 12.2.2016 predložená Krajskému súdu v Žiline na prejednanie a rozhodnutie o námietke zaujatosti. Z hľadiska zbytočných prietahov vo veci, zo strany krajského súdu neboli zistené u kompetentných osôb žiadne pochybenia. K danému okamihu nie je potrebné prijať žiadne opatrenia pre plynulý postup v konaní...

Nakoľko od podania návrhu v roku 2005 do dnešného dňa predmetný súdny spor nebol právoplatne skončený, mám za to, že konaním Okresného súdu Čadca dochádza k prietahom v konaní, a práve z tohto dôvodu podávam túto sťažnosť, nakoľko bolo porušené moje právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a právo na verejné prerokovanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

Nejedná sa pritom o zložitú vec a ja ako účastníčka konania som súdu plne súčinná, nakoľko na každú výzvu súdu som odpovedala. Napriek tomu sa neviem domôcť môjho práva a právoplatne vec skončiť. Vzhľadom na doterajšiu dĺžku trvania konania a aj skutočnosť, že konanie do dnešného dňa nebolo právoplatne skončené, domáham sa aj priznania primeraného finančného zadosťučinenia. Poukazujem na skutočnosť, že stav právnej neistoty, v ktorom sa nachádzam pre dĺžku doterajšieho konania, ktoré doposiaľ nie je právoplatne skončené, má nepriaznivý vplyv na moju psychiku, pričom ako strana konania nemám reálnu možnosť ovplyvniť dĺžku prebiehajúceho konania, čo vo mne vyvoláva pocit bezmocnosti a to aj pri uplatňovaní mojich práv.

V predmetnej veci už dvakrát rozhodol Okresný súd v Čadci JUDr. Pytliakovou, pričom vždy jeho rozhodnutie bolo zrušené ako nezákonné Krajským súdom v Žiline. Celá vec je riešená v prospech [REDAKOVANÉ], s ktorým som 7 rokov stavala dom, pričom tento sa snaží súd vytlačiť z konania a ešte ma chce pripraviť aj o byt, v ktorom bývam, hoci som tento nadobudla počas predchádzajúceho manželstva. Celá vec je pritom celkom jednoduchá a súd ju dokáže vyriešiť v priebehu 2-3 rokov, ale nie riešiť ju viac ako 10 rokov.

Som presvedčená, že za týchto okolností sa vyžaduje nielen vyslovenie porušenia práva a príkaz na ďalšie konanie bez porušenia základných práv sťažovateľa, ale aj priznanie primeraného finančného zadosťučinenia ako prostriedku na dovŕšenie ochrany porušovaných základných práv mňa ako sťažovateľky. Z týchto dôvodov považujem za primerané finančné zadosťučinenie sumu vo výške 6.000,- €... “

2.1 Na základe uvedených podstatných skutočností sťažovateľka navrhla, aby ústavný súd o jej sťažnosti nálezom takto rozhodol:

„Základné právo [REDAKOVANÉ]... na prerokovanie bez zbytočných prietahov podľa 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu v Čadci v konaní vedenom pod sp. zn. 11C/23/2005 porušené bolo.

Ústavný súd Slovenskej republiky priznáva [REDAKOVANÉ]... finančné zadosťučinenie vo výške 6.000,- € ako náhradu nemajetkovej ujmy, ktoré je povinný zaplatiť porušovateľ do 2 mesiacov od právoplatnosti nálezu Ústavného súdu.

Porušovateľ je povinný zaplatiť sťažovateľke náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 363,79 € za 2 úkony právnej pomoci /prevzatie, príprava zastúpenia a podanie sťažnosti: 2 úkony v roku 2016 á 143,- € + 8,58 € režijný paušál = 2 x 151,58 = 303,16 € + 60,63 € (20 %DPH)/ na účet právneho zástupcu JUDr. Ladislava Ščuryho AK Čadca... do 3 dní od právoplatnosti nálezu Ústavného súdu.“

3. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadrili obaja účastníci konania: okresný súd, zastúpený jeho podpredsedníčkou, listom sp. zn. Spr 1705/17

z 9. októbra 2017, ku ktorému bolo pripojené aj vyjadrenie zákonnej sudkyne, a právny zástupca sťažovateľky stanoviskom k vyjadreniu okresného súdu z 23. októbra 2017.

3.1 Podpredsedníčka okresného súdu vo svojom vyjadrení uviedla chronológiu úkonov vykonaných v danej veci a dodala tieto relevantné skutočnosti:

„... Predmetom konania je vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Ide o konanie po skutkovej a právnej stránke veľmi náročné. Predmetom vyporiadania je veľký počet položiek, ktoré žalobkyňa žiada v rámci BSM vyporiadať. Bolo potrebné vykonať rozsiahle dokazovanie, ako výsluchy svedkov, pripájanie súdnych spisov, vyžiadanie listinných dôkazov, znalecké dokazovanie. Na predĺžení konania má vplyv aj správanie žalobkyne, ktorá počas konania vymenila právnych zástupcov, žiadala o vykonanie nového dokazovania, žiadosti o oslobodenie od sup. Celková dĺžka konania je daná objektívnymi a nie subjektívnymi príčinami. V súčasnej dobe sú nariadené dve znalecké dokazovania. Vo veci neboli spôsobené zbytočné prietahy... Súhlasím, aby ústavný súd upustil od verejného pojednávania.“

3.2 Zákonná sudkyňa uviedla toto vyjadrenie:

„... Predmetom daného súdneho konania je vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Dovolím si poukázať na to, že ide o konanie po skutkovej, aj právnej stránke veľmi náročné. Náročnosť, a tým aj celkovú dĺžku súdneho konania, ovplyvňuje to, že predmetom vyporiadania je rozsiahly počet položiek, ktoré žalobkyňa žiada v rámci BSM vyporiadať. Zaradenie mnohých z týchto položiek do masy BSM je medzi stranami sporu sporným, v dôsledku čoho bolo potrebné vykonať rozsiahle dokazovanie napr. výsluchmi svedkov, pripájaním súdnych spisov, vyžiadanim iných listinných dôkazov za účelom ustálenia, či vôbec tieto položky do BSM patria, resp. nepatria. V tomto smere poukazujem napr. na položku byt číslo 5, v bytovom dome na ulici [REDAKOVANÉ] v [REDAKOVANÉ], ktorý žalobkyňa najskôr navrhla do masy BSM zaradiť, bolo vykonávané dokazovanie za účelom stanovenia hodnoty bytu a následne samotná žalobkyňa urobila túto položku masy BSM spornou, v dôsledku čoho bolo potrebné sa touto spornosťou vyporiadať. Sporným bolo napr. aj zaradenie finančných prostriedkov za predaj motorového vozidla zn. Škoda Octavia, vo vzťahu ku ktorým bolo tiež vykonávané rozsiahle

dokazovanie aj výsluchmi svedka, boli predkladané správy žalobkyne od lekára, či v uvedenom období, kedy vozidlo bolo odpredané, bola. resp. nebola pracovne neschopná. Spornou položkou je i rodinný dom číslo 1999 a investície do tohto domu, čo si tiež vyžiadalo veľmi rozsiahle dokazovanie, čo rovnako výrazne ovplyvnilo celkovú dĺžku konania. Táto spornosť jednotlivých položiek, s ktorou je potrebné sa vysporiadať, má za následok, že konanie je aj po právnej stránke náročné, prekračujúce rámec konaní o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Vplyv na dĺžku konania má i to, že v konaní bolo potrebné vykonať aj rozsiahle dokazovanie na stanovenie hodnoty jednotlivých položiek.

Zároveň vplyv na celkovú dĺžku konania má správanie sa žalobkyne, ktorá v konaní vymenila viacerých právnych zástupcov, žiadala o vykonanie dokazovania, ktoré bolo potrebné zaplatiť a následne žiadala o oslobodenie od súdnych poplatkov, voči ktorému rozhodnutiu sa následne bránila.

Dovolím si tiež poukázať na to, že vo veci bolo konané z mojej strany priebežne. Vo veci bolo viackrát meritórne rozhodnuté. Bolo rozhodnuté rozsudkom, č. k. 11 C 23/2005-526 zo dňa 24.9.2008, ktorý bol zrušený uznesením Krajského súdu v Žiline, č. k. 10 Co 371/2008-565 zo dňa 26.11.2009, rozsudkom, č. k. 11 C 23/2005-754 zo dňa 6.4.2011, ktorý bol zrušený uznesením Krajského súdu v Žiline, č. k. 11 C 23/2005-754 zo dňa 6.4.2011 a rozsudkom, č. k. 11 C 23/2005-850 zo dňa 3.12.2012, ktorý bol zrušený uznesením Krajského súdu v Žiline, č. k. 8 Co 95/2013-885 zo dňa 30.10.2013.

Na základe všetkých uvedených skutočností celková dĺžka daného súdneho konania je daná objektívnymi, nie subjektívnymi príčinami. Toho času sú vo veci nariadené dve znalecké dokazovania, spis bol zaslaný súdnemu znalcovi, od ktorého bol spis v dôsledku sťažnosti podanej žalobkyňou pred vypracovaním posudku vyžiadaný.“

3.3 Právny zástupca sťažovateľky v reakcii na uvedené vyjadrenie podpredsedníčky okresného súdu a zákonnej sudkyne v posudzovanom konaní zaujal toto stanovisko:

„... Podpredsedníčka Okresného súdu Čadca Mgr. Andrea Kubjatková ako i zákonná sudkyňa JUDr. Adriana Pytliaková, Dr. vo svojich vyjadreniach uviedli, že vplyv na celkovú dĺžku konania má aj správanie mňa ako žalobkyne a to z dôvodu, že som v konaní vymenila právnych zástupcov, žiadala vykonať dokazovanie, ktoré bolo potrebné zaplatiť a následne

som žiadala o oslobodenie od súdnych poplatkov, voči ktorému rozhodnutiu som sa následne bránila. Mám za to, že konanie, ktoré mi je vytýkané ako jeden z dôvodov pre ktoré dochádza k predlžovaniu celkovej dĺžky konania neovplyvnilo dĺžku konania až do takej miery, že by sa mohlo subsumovať ako jedna z príčin dĺžky predmetného konania. Navyše k výmene právneho zástupcu došlo len jeden krát za celé obdobie súdneho sporu.

Z predloženého prehľadu úkonov jasne vyplýva, že súd v istom období konal intenzívnejšie, no niekedy sa odmlčal na niekoľko mesiacov, napr. od 9/2006 do 1/2007; od 11/2007 do 2/2008; od 4/2008 do 9/2008; od 2/2012 do 5/2012 a ďalej napríklad v prípade, keď 24.05.2017 bolo vydané uznesenie, ktorým bola [REDACTED] zbavená od vykonania znaleckého posudku, novým znalcom bol ustanovený [REDACTED], no pokyn na predloženie spisu znalcovi bol udelený až 02.08.2017. Hoci podľa výpisu z úkonov sa zdá, že súd konal bez prietáhov, tak je potrebné uviesť, že nie všetky úkony, ktoré uvádza súd, sú úkony súdu, keď napr. sa uvádza iba to, že došlo k navráteniu spisu z KS v Žiline vo viacerých prípadoch, alebo sú to doložené rôzne správy, ktoré súd nemusel vykonávať, pretože ich nenavrhol žiaden z účastníkov konania.

Aj napriek tomu, že predmetom konania je bezpodielové spoluvlastníctvo manželov, ktoré obsahuje väčší počet položiek, nepovažujem danú vec až natoľko zložitú po skutkovej a právnej stránke, tak ako to uvádza Okresný súd Čadca, že by sa mala dĺžka daného sporu (vyše dvanásť rokov) považovať za primeranú, resp. bez zbytočných prietáhov. Navyše vzhľadom na doterajší priebeh súdneho konania predpokladám, že docielenie konečného právoplatného rozhodnutia je opäť otázka niekoľkých rokov a nemalých finančných nákladov.

Na základe vyššie uvedeného aj naďalej zotrvávam na skutočnostiach uvedených vo svojej sťažnosti zo dňa 20.06.2017.“

4. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich stanoviskami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

II.

5. Z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu (ktorý si ústavný súd zapožičal) ústavný súd zistil takýto priebeh a stav konania vedeného na Okresnom súde Čadca pod sp. zn. 11 C 23/05:

Dňa 8. februára 2005 bol okresnému súdu doručený návrh na vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Navrhovateľkou bola [REDAKOVANÉ] (sťažovateľka) a odporcom [REDAKOVANÉ] (ďalej len „odporca“). Vec bola zaevidovaná pod sp. zn. 11 C 23/05 a pridelená na rozhodnutie sudkyňi JUDr. Adriane Pytliakovej.

Dňa 7. marca 2005 bola sťažovateľke doručená výzva okresného súdu na predloženie príloh k návrhu.

Dňa 8. marca 2005 boli okresnému súdu doručené požadované prílohy k návrhu.

Dňa 21. marca 2005 okresný súd poslal sťažovateľke poučenie o práve uplatniť námietku zaujatosti a odporcovi sťažovateľkin návrh na vyjadrenie.

Dňa 4. apríla 2005 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie sťažovateľky, že nevznáša námietku zaujatosti proti sudkyňi.

Dňa 5. apríla 2005 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie odporcu k návrhu.

Dňa 11. apríla 2005 okresný súd nariadil termín pojednávania na 27. apríl 2005.

Dňa 14. apríla 2005 bolo okresnému súdu doručené ospravedlnenie právneho zástupcu odporcu z neúčasti na pojednávaní a žiadosť o jeho odročenie.

Dňa 18. apríla 2005 okresný súd nariadil nový termín pojednávania na 2. máj 2005.

Dňa 29. apríla 2005 bol okresnému súdu doručený rozšírený návrh sťažovateľky a jej stanovisko k vyjadreniu odporcu.

Dňa 2. mája 2005 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré súd odročil na 25. máj 2005.

Dňa 23. mája 2005 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie odporcu k rozšírenému návrhu sťažovateľky.

Dňa 25. mája 2005 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré súd odročil na neurčito.

Dňa 27. mája 2005 bol okresnému súdu doručený návrh odporcu na vykonanie dôkazov (výsluch svedkov).

Dňa 30. mája 2005 sťažovateľka oznámila okresnému súdu mená a adresy svedkov, ktorých žiadala vypočuť.

Dňa 1. júna 2005 okresný súd poslal sťažovateľke fotokópiu dokladov odporcu na vyjadrenie.

Dňa 31. augusta 2005 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie sťažovateľky k dokladom odporcu.

Dňa 15. novembra 2005 okresný súd nariadil termín pojednávania na 14. december 2005.

Dňa 14. decembra 2005 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré súd odročil na neurčito.

Dňa 21. decembra 2005 bola okresnému súdu doručená žiadosť sťažovateľky na vypočutie svedkov.

Dňa 3. januára 2006 okresný súd uznesením č. k. 11 C 23/05-89 vyzval odporcu na zloženie zálohy vo výške 1 000 Sk na vykonanie obhliadky.

Dňa 24. januára 2006 okresný súd nariadil termín pojednávania na 20. február 2006.

Dňa 31. januára 2006 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie sťažovateľky k výpovediam svedkov na pojednávaní 14. decembra 2005.

Dňa 20. februára 2006 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré súd odročil na neurčito.

Dňa 24. februára 2006 bol okresnému súdu doručený návrh sťažovateľky na vykonanie dôkazov.

Dňa 23. marca 2006 okresný súd uznesením č. k. 11 C 23/05-106 ustanovil znalca [REDAKOVANÉ] (ďalej len „znalec 1“) z odboru oceňovania nehnuteľností. Toho istého dňa okresný súd nariadil ohliadku na 20. apríl 2006.

Dňa 31. marca 2006 si znalec 1 vyžiadal od okresného súdu doplňujúce podklady na spracovanie znaleckého posudku.

Dňa 7. apríla 2006 si znalec 1 vyžiadal od okresného súdu informáciu pre spracovanie znaleckého posudku.

Dňa 20. apríla 2006 sa uskutočnila ohliadka na mieste samom ([REDAKOVANÉ]).

Dňa 21. apríla 2006 znalec 1 oznámil okresnému súdu, že na ohliadku sa nikto z účastníkov konania nedostavil a požiadal o predĺženie lehoty na vypracovanie znaleckého posudku.

Dňa 28. apríla 2006 bolo znalcovi 1 doručené oznámenie, že súd mu predĺžil lehotu na vypracovanie posudku o 30 dní.

Dňa 26. apríla 2006 okresný súd poslal účastníkom konania upozornenie, v ktorom poukázal na nutnosť dostavenia sa na ohliadku, na ktorú ich znalec 1 predvolá.

Dňa 2. mája 2006 bolo okresnému súdu doručené čiastočné späťvzatie návrhu sťažovateľky.

Dňa 9. mája 2006 okresný súd uznesením č. k. 11 C 23/05-132 ustanovil znalca [REDAKOVANÉ] (ďalej len „znalec 2“) z odboru oceňovania nehnuteľností.

Dňa 11. mája 2006 bolo odporcovi doručené čiastočné späťvzatie návrhu na vyjadrenie.

Dňa 15. mája 2006 znalec 1 zvolal ohliadku na 23. máj 2006.

Dňa 16. mája 2006 bol okresnému súdu doručený návrh sťažovateľky na vykonanie dôkazov.

Dňa 19. mája 2006 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie odporcu k čiastočnému späťvzatiu návrhu sťažovateľky.

Dňa 26. mája 2006 bola okresnému súdu doručená sťažovateľkina námietka zaujatosti proti znalcovi 2.

Dňa 31. mája 2006 si znalec 1 vyžiadal doplňujúce údaje od okresného súdu pre spracovanie znaleckého posudku.

Dňa 8. júna 2006 bola odporcovi doručená námietka zaujatosti, aby sa k nej vyjadril.

Dňa 14. júna 2006 bola okresnému súdu doručená žiadosť znalca 1 o zabezpečenie podkladov na vypracovanie znaleckého posudku.

Dňa 19. júna 2006 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie odporcu k námietke zaujatosti.

Dňa 20. júna 2006 okresný súd uznesením č. k. 11 C 23/05-149 nevytlúčil znalca 2 z vypracovania znaleckého posudku.

Dňa 21. júna 2006 okresný súd poslal účastníkom konania výzvu na predloženie podkladov na vypracovanie znaleckého posudku.

Dňa 4. júla 2006 bola okresnému súdu doručená odpoveď sťažovateľky na výzvu na predloženie podkladov.

Dňa 6. júla 2006 bol okresnému súdu doručený návrh sťažovateľky na vykonanie dôkazu (výsluch svedka).

Dňa 7. júla 2006 bola okresnému súdu doručená odpoveď odporcu na výzvu na predloženie podkladov.

Dňa 13. júla 2006 boli znalcovi 1 doručené podklady od odporcu a sťažovateľky.

Dňa 17. júla 2006 bola vypočutá svedkyňa [REDACTED].

Dňa 28. júla 2006 bol okresnému súdu doručený znalecký posudok znalca 1 č. 28/2006.

Dňa 31. júla 2006 okresný súd poslal znalecký posudok č. 28/2006 účastníkom konania na vyjadrenie.

Dňa 31. júla 2006 bol okresnému súdu doručený znalecký posudok znalca 1 č. 29/2006.

Dňa 2. augusta 2006 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie odporcu, že súhlasí so znaleckým posudkom č. 28/2006. Toho istého dňa okresný súd poslal znalecký posudok č. 29/2006 účastníkom konania na vyjadrenie.

Dňa 21. augusta 2006 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie sťažovateľky k znaleckým posudkom č. 28/2006 a č. 29/2006.

Dňa 22. augusta 2006 okresný súd poslal výzvu znalcovi 1 na predloženie riadneho vyúčtovania odmeny za oba znalecké posudky.

Dňa 28. augusta 2006 bolo okresnému súdu doručené oznámenie znalca 2, že znalecký posudok nevie vypracovať z dôvodov uvedených v podaní.

Dňa 31. augusta 2006 okresný súd uznesením č. k. 11 C 23/05-251 priznal znalcovi 1 odmenu vo výške 8 936 Sk.

Dňa 5. septembra 2006 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie odporcu k znaleckému posudku č. 29/2006, vypracovanému znalcom 1.

Dňa 7. septembra 2006 okresný súd uznesením č. k. 11 C 23/05-259 doplnil znaleckú úlohu uloženú znalcovi 2 uznesením okresného súdu z 9. mája 2006. Toho istého dňa okresný súd uznesením č. k. 11 C 23/05-267 nariadil doplnenie znaleckého posudku č. 29/2006, vypracovaného znalcom 1.

Dňa 20. septembra 2006 okresný súd nariadil termín pojednávania na 4. október 2006.

Dňa 4. októbra 2006 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré súd odročil na neurčito. Toho istého dňa znalec 2 požiadal o zmenu znalca na vypracovanie znaleckého posudku z dôvodu pracovnej vyťaženia, keďže bol vymenovaný do funkcie prednostu obvodného úradu.

Dňa 24. októbra 2006 okresný súd uznesením č. k. 11 C 23/05-268 zbavil znaleckej úlohy znalca 2 a za znalca ustanovil [REDAKOVANÉ] (ďalej len „znalec 3“).

Dňa 4. januára 2007 požiadal znalec 1 okresný súd o súhlas na pribratie konzultanta pre vypracovanie doplnku k znaleckému posudku č. 29/2006.

Dňa 9. januára 2007 bol znalcovi 1 doručený udelený súhlas na pribratie konzultanta.

Dňa 10. januára 2007 znalec 1 zvolal ohliadku na 23. január 2007.

Dňa 6. marca 2007 znalec 1 predložil okresnému súdu doplnený znalecký posudok č. 29/2006.

Dňa 12. marca 2007 okresný súd poslal účastníkom konania doplnený znalecký posudok znalca 1 na vyjadrenie.

Dňa 21. marca 2007 bol okresnému súdu doručený znalecký posudok č. 37/2007, vypracovaný znalcom 3.

Dňa 26. marca 2007 okresný súd poslal účastníkom konania znalecký posudok znalca 3 na vyjadrenie.

Dňa 18. apríla 2007 okresný súd uznesením č. k. 11 C 23/05-365 priznal znalcovi 3 odmenu vo výške 6 156,50 Sk.

Dňa 25. apríla 2007 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie odporcu k znaleckým posudkom znalca 1 a znalca 3.

Dňa 26. apríla 2007 bola znalcovi 1 doručená výzva na predloženie vyúčtovania.

Dňa 27. apríla 2007 znalec 1 predložil okresnému súdu vyúčtovanie.

Dňa 11. mája 2007 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie sťažovateľky k znaleckým posudkom znalca 1 a znalca 3.

Dňa 23. mája 2007 okresný súd uznesením č. k. 11 C 23/05-383 priznal znalcovi 1 odmenu vo výške 3 691 Sk.

Dňa 1. júna 2007 okresný súd uznesením č. k. 11 C 23/05-385 vyzval sťažovateľku a odporcu, aby každý samostatne zložil preddavok na trovy znaleckého dokazovania vo výške 10 000 Sk.

Dňa 20. júna 2007 sťažovateľka osobne podala odvolanie proti uzneseniu okresného súdu č. k. 11 C 23/05-385 a žiadosť o oslobodenie od súdnych poplatkov.

Dňa 25. júna 2007 okresný súd uznesením č. k. 11 C 23/05-393 nariadil znalcovi 3 doplniť znalecký posudok č. 37/2007.

Dňa 14. augusta 2007 bola okresnému súdu doručená žiadosť znalca 3 o spresnenie údajov k znaleckej úlohe a predĺženie lehoty na jej vypracovanie.

Dňa 20. augusta 2007 bol znalcovi 3 doručený oznam spresnení údajov k znaleckej úlohe a súd mu zároveň predĺžil lehotu o 30 dní.

Dňa 1. októbra 2007 bol okresnému súdu doručený doplnený znalecký posudok č. 37/2007 znalcom 3.

Dňa 8. októbra 2007 okresný súd poslal doplnený znalecký posudok účastníkom konania na vyjadrenie.

Dňa 22. októbra 2007 okresný súd uznesením č. k. 11 C 23/05-452 sťažovateľke nepriznal oslobodenie od súdnych poplatkov.

Dňa 23. októbra 2007 okresný súd uznesením č. k. 11 C 23/05-453 priznal znalcovi 3 odmenu vo výške 6 265 Sk.

Dňa 2. novembra 2007 sťažovateľka osobne podala odvolanie proti uzneseniu okresného súdu č. k. 11 C 23/05-452.

Dňa 12. novembra 2007 okresný súd nariadil termín pojednávania na 17. december 2007.

Dňa 14. novembra 2007 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie sťažovateľky k doplnenému znaleckému posudku znalcom 3.

Dňa 15. novembra 2007 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie odporcu k doplnenému znaleckému posudku znalcom 3.

Dňa 17. decembra 2007 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré súd odročil na neurčito.

Dňa 25. februára 2008 bola odporcovi doručená urgencia, aby predložil otázky, v zmysle ktorých navrhol vykonať doplnenie znaleckého posudku znalca 3 na pojednávaní 17. decembra 2007.

Dňa 29. februára 2008 odporca predložil súdu otázky na doplnenie znaleckého posudku.

Dňa 4. marca 2008 okresný súd uznesením č. k. 11 C 23/05-476 nariadil znalcovi 3 doplnenie znaleckého posudku č. 37/2007.

Dňa 14. marca 2008 bol okresnému súdu doručený doplnený znalecký posudok znalcom 3.

Dňa 17. marca 2008 okresný súd poslal účastníkom konania doplnený znalecký posudok na vyjadrenie.

Dňa 19. marca 2008 bol okresnému súdu doručený súhlas odporcu s doplneným znaleckým posudkom.

Dňa 7. apríla 2008 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie sťažovateľky k doplnenému znaleckému posudku.

Dňa 8. apríla 2008 okresný súd uznesením č. k. 11 C 23/05-514 priznal znalcovi 3 odmenu vo výške 2 119 Sk.

Dňa 27. mája 2008 okresný súd nariadil termín pojednávania na 17. september 2008.

Dňa 13. augusta 2008 okresný súd plánovaný termín pojednávania zrušil z dôvodu školenia a nariadil nový termín na 24. september 2008.

Dňa 24. septembra 2008 sa uskutočnilo pojednávanie, na ktorom súd rozsudkom č. k. 11 C 23/05-526 vypořiadal bezpodielové spoluvlastníctvo manželov (sťažovateľky a odporcu).

Dňa 7. novembra 2008 sťažovateľka podala odvolanie proti rozsudku okresného súdu z 24. septembra 2008.

Dňa 11. novembra 2008 okresný súd uznesením č. k. 11 C 23/05-538 vyzval sťažovateľku na zaplatenie súdneho poplatku za odvolanie vo výške 91 227 Sk.

Dňa 12. novembra 2008 odporca podal odvolanie proti rozsudku okresného súdu z 24. septembra 2008.

Dňa 18. novembra 2008 okresný súd uznesením č. k. 11 C 23/05-544 vyzval odporcu na zaplatenie súdneho poplatku za odvolanie vo výške 2 022 Sk.

Dňa 25. novembra 2008 sťažovateľka podala odvolanie proti uzneseniu okresného súdu z 11. novembra 2008.

Dňa 27. novembra 2008 odporca zaplatil súdny poplatok v kolkových známkach.

Dňa 2. decembra 2008 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie sťažovateľky k odvolaniu odporcu proti rozsudku okresného súdu z 24. septembra 2008.

Dňa 10. decembra 2008 bol spis predložený Krajskému súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“).

Dňa 31. júla 2009 krajský súd uznesením č. k. 10 Co 372/2008-557 zrušil uznesenie okresného súdu z 1. júna 2007 vo výroku, ktorým sa sťažovateľke uložila povinnosť zložiť preddavok na trovy znaleckého dokazovania vo výške 10 000 Sk (331,94 €), a vo výroku, ktorým sa tá istá povinnosť uložila odporcovi, zostalo uznesenie nedotknuté, pretože odporca nepodal proti uzneseniu odvolanie.

Dňa 31. júla 2009 krajský súd uznesením č. k. 10 Co 373/2008-559 zmenil časť uznesenia okresného súdu z 22. októbra 2007 tak, že sťažovateľke priznal oslobodenie od súdnych poplatkov za podané odvolanie proti rozsudku okresného súdu v rozsahu 4/5-ín. Vo zvyšnej časti uznesenie okresného súdu potvrdil.

Dňa 31. júla 2009 krajský súd uznesením č. k. 10 Co 374/2008-562 zmenil uznesenie okresného súdu z 11. novembra 2008 tak, že sťažovateľka je povinná zaplatiť súdny poplatok za odvolanie vo výške 684,50 €.

Dňa 26. novembra 2009 krajský súd uznesením č. k. 10 Co 371/2008-565 zrušil rozsudok okresného súdu z 24. septembra 2008 a vec vrátil na ďalšie konanie.

Dňa 25. januára 2010 bol spis vrátený okresnému súdu.

Dňa 9. marca 2010 okresný súd nariadil termín pojednávania na 31. marec 2010.

Dňa 31. marca 2010 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré súd odročil na 3. máj 2010 pre účely predvolania svedka [REDAKOVANÉ].

Dňa 9. apríla 2010 okresný súd uznesením č. k. 11 C 23/05-599 nariadil doplnenie znaleckého posudku č. 28/2006 a uznesením č. k. 11 C 23/05-600 doplnenie znaleckého posudku č. 29/2006 znalcom 1.

Dňa 15. apríla 2010 okresný súd uznesením č. k. 11 C 23/05-604 rozhodol tak, že sťažovateľka je povinná zložiť preddavok na trovy dokazovania v sume 60 € a odporca v sume 500 €.

Dňa 16. apríla 2010 bol okresnému súdu doručený návrh sťažovateľky na doplnenie dokazovania (výsluch svedkyne [REDAKOVANÉ]).

Dňa 20. apríla 2010 odporca podal odvolanie proti uzneseniu okresného súdu z 15. apríla 2010 a žiadosť o oslobodenie od súdnych poplatkov.

Dňa 3. mája 2010 sa uskutočnilo pojednávanie, na ktorom bol vypočutý svedok [REDACTED]. Pojednávanie bolo odročené na 24. máj 2010 pre účely predvolania svedkyne [REDACTED].

Dňa 7. mája 2010 si znalec 1 osobne vyžiadal od okresného súdu doplňujúce podklady na spracovanie znaleckého posudku.

Dňa 11. mája 2010 okresný súd uznesením č. k. 11 C 23/05-621 doplnil znalcovi 1 znaleckú úlohu, ktorá mu bola uložená uznesením 9. apríla 2010.

Dňa 19. mája 2010 bola odporcovi doručená výzva okresného súdu na preukázanie pomerov z dôvodu, že požiadal o oslobodenie od súdnych poplatkov. Toho istého dňa sťažovateľka podala odvolanie proti uzneseniu okresného súdu č. k. 11 C 23/05-618 z 31. marca 2010, ktorým jej bola uložená poriadková pokuta vo výške 200 € na pojednávaní.

Dňa 24. mája 2010 sa uskutočnilo pojednávanie, na ktorom bola vypočutá svedkyňa [REDACTED]. Pojednávanie bolo odročené na neurčito pre účely predloženia spisu znalcovi na vypracovanie doplnení znaleckých posudkov.

Dňa 27. mája 2010 bola okresnému súdu doručená žiadosť svedkyne [REDACTED] o náhradu výdavkov spojených s jej výsluchom.

Dňa 2. júna 2010 bolo okresnému súdu doručené potvrdenie o osobných, majetkových a zárobkových pomeroch odporcu.

Dňa 3. júna 2010 znalec 1 zvolal znaleckú obhliadku na 21. jún 2010.

Dňa 6. júla 2010 znalec 1 predložil okresnému súdu vypracované doplnenia k znaleckým posudkom č. 28/2006 a č. 29/2006.

Dňa 26. júla 2010 okresný súd poslal doplnenia k znaleckým posudkom účastníkom konania na vyjadrenie.

Dňa 18. októbra 2010 okresný súd uznesením č. k. 11 C 23/05-724 nepriznal odporcovi oslobodenie od súdnych poplatkov.

Dňa 26. októbra 2010 okresný súd uznesením č. k. 11 C 23/05-727 priznal znalcovi 1 odmenu vo výške 222,13 €.

Dňa 5. novembra 2010 odporca podal odvolanie proti uzneseniu okresného súdu z 18. októbra 2010.

Dňa 16. novembra 2010 bola svedkyni [REDAKOVANÉ] doručená výzva okresného súdu na preukázanie nákladov spojených s jej výsluchom.

Dňa 7. decembra 2010 bola okresnému súdu doručená odpoveď svedkyne [REDAKOVANÉ] na výzvu.

Dňa 20. januára 2011 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie sťažovateľky, v ktorom konštatovala, že nemá žiadne námietky proti doplneným znaleckým posudkom.

Dňa 8. februára 2011 okresný súd uznesením č. k. 11 C 23/05-741 priznal svedkyni [REDAKOVANÉ] svedočné vo výške 240,48 €.

Dňa 10. marca 2011 okresný súd nariadil termín pojednávania na 6. apríl 2011.

Dňa 6. apríla 2011 sa uskutočnilo pojednávanie, na ktorom okresný súd rozsudkom č. k. 11 C 23/05-754 vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo manželov (sťažovateľky a odporcu).

Dňa 16. júna 2011 sťažovateľka podala odvolanie proti rozsudku okresného súdu zo 6. apríla 2011.

Dňa 27. júna 2011 bola odporcovi doručená výzva okresného súdu na vyjadrenie sa k odvolaniu sťažovateľky.

Dňa 22. júla 2011 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie odporcu k odvolaniu sťažovateľky.

Dňa 9. augusta 2011 bol spis predložený krajskému súdu.

Dňa 30. augusta 2011 krajský súd uznesením č. k. 8 Co 273/2011-788 zrušil rozsudok okresného súdu zo 6. apríla 2011 a vec vrátil na ďalšie konanie.

Dňa 30. augusta 2011 krajský súd uznesením č. k. 8 Co 274/2011-798 rozhodol o odvolaní sťažovateľky proti uzneseniu okresného súdu z 31. marca 2010 tak, že sťažovateľka je povinná zaplatiť poriadkovú pokutu vo výške 50 €.

Dňa 30. augusta 2011 krajský súd nerozhodol o odvolaní odporcu proti uzneseniu okresného súdu z 18. októbra 2010 týkajúceму sa oslobodenia od súdnych poplatkov, pretože bol spis predložený krajskému súdu predčasne z dôvodov uvedených v spise.

Dňa 10. októbra 2011 bol spis vrátený okresnému súdu.

Dňa 17. októbra 2011 bol spis opäť predložený krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní odporcu proti uzneseniu okresného súdu z 18. októbra 2010.

Dňa 25. októbra 2011 krajský súd uznesením č. k. 8 Co 367/2011-808 rozhodol o odvolaní odporcu proti uzneseniu okresného súdu z 18. októbra 2010 tak, že potvrdil uznesenie okresného súdu.

Dňa 12. decembra 2011 bol spis vrátený okresnému súdu.

Dňa 6. februára 2012 bola odporcovi aj sťažovateľke doručená výzva okresného súdu, aby označili svedkov, ktorých žiadajú vypočuť.

Dňa 21. februára 2012 boli okresnému súdu doručené mená svedkov od odporcu.

Dňa 24. februára 2012 okresný súd nariadil termín pojednávania na 28. marec 2012.

Dňa 28. marca 2012 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré súd odročil na neurčito.

Dňa 28. mája 2012 bola sťažovateľke doručená výzva, aby oznámila súdu, či došlo k uzavretiu dohody medzi ňou a odporcom.

Dňa 4. júna 2012 bolo okresnému súdu doručené oznámenie sťažovateľky, že k dohode medzi ňou a odporcom nedošlo.

Dňa 25. júla 2012 okresný súd nariadil termín pojednávania na 15. október 2012.

Dňa 15. októbra 2012 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré súd odročil na 22. október 2012 a následne na 3. december 2012 pre účely vyhlásenia rozsudku.

Na pojednávaní 3. decembra 2012 okresný súd rozsudkom č. k. 11 C 23/05-850 vyporiadal bezpodielové spoluvlastníctvo manželov (sťažovateľky a odporcu).

Dňa 21. decembra 2012 sťažovateľka podala odvolanie proti rozsudku okresného súdu z 3. decembra 2012.

Dňa 19. februára 2013 bol spis predložený krajskému súdu.

Dňa 22. marca 2013 bola krajskému súdu doručená odporcova námietka zaujatosti sudkyne krajského súdu JUDr. Oľgy Belkovej.

Dňa 12. apríla 2013 bol spis predložený Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) na rozhodnutie o námietke zaujatosti.

Dňa 19. apríla 2013 najvyšší súd uznesením č. k. 1 Nc 20/2013-878 nevyhlásil sudkyňu krajského súdu JUDr. Oľgu Belkovú z pojednávania a rozhodovania v predmetnej veci.

Dňa 23. apríla 2013 bol spis vrátený krajskému súdu.

Dňa 30. októbra 2013 krajský súd uznesením č. k. 8 Co 95/2013-885 zrušil rozsudok okresného súdu z 3. decembra 2012 a vec vrátil na ďalšie konanie.

Dňa 27. januára 2014 bol spis vrátený okresnému súdu.

Dňa 30. januára 2014 okresný súd vyzval odporcu aj sťažovateľku na vyjadrenie sa k sporným skutočnostiam týkajúcim sa vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

Dňa 7. marca 2014 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie odporcu k sporným skutočnostiam týkajúcim sa vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

Dňa 19. marca 2014 bola sťažovateľke doručená urgencia na vyjadrenie sa k sporným skutočnostiam týkajúcim sa vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

Dňa 15. apríla 2014 bola sťažovateľke doručená opätovná urgencia na vyjadrenie sa k sporným skutočnostiam týkajúcim sa vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

Dňa 4. júla 2014 okresný súd nariadil termín pojednávania na 17. september 2014.

Dňa 12. septembra 2014 bola okresnému súdu doručená žiadosť sťažovateľky o zrušenie termínu pojednávania z dôvodu odvolania plnej moci jej právneho zástupcovi.

Dňa 16. septembra 2014 okresný súd zrušil plánovaný termín pojednávania.

Dňa 25. septembra 2014 bola sťažovateľke doručená výzva, aby oznámila okresnému súdu, či je v konaní zastúpená právnym zástupcom.

Dňa 29. septembra 2014 bolo okresnému súdu doručené oznámenie o prevzatí právneho zastupovania sťažovateľky.

Dňa 30. septembra 2014 okresný súd nariadil termín pojednávania na 20. október 2014.

Dňa 20. októbra 2014 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré súd odročil na neurčito z dôvodu uloženia povinnosti právneho zástupcovi sťažovateľky oznámiť súdu v lehote jedného mesiaca, či došlo k dohode medzi účastníkmi konania týkajúcej sa vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov vo vzťahu k hnutelným veciam.

Dňa 12. novembra 2014 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie sťažovateľky k pojednávaniu z 20. októbra 2014.

Dňa 30. januára 2015 okresný súd uznesením č. k. 11 C 23/05-961 uložil sťažovateľke poriadkovú pokutu vo výške 200 €.

Dňa 23. februára 2015 bola sťažovateľke doručená výzva na oznámenie, či došlo k uzatvoreniu dohody medzi ňou a odporcom týkajúcej sa vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov v rámci hnutelných vecí.

Dňa 27. februára 2015 sťažovateľka podala odvolanie proti uzneseniu okresného súdu z 30. januára 2015.

Dňa 19. marca 2015 bola okresnému súdu doručená odpoveď sťažovateľky na výzvu, že nedošlo k uzavretiu dohody medzi ňou a odporcom týkajúcej sa vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov v rámci hnutelných vecí, a zároveň jej žiadosť o nariadenie termínu pojednávania.

Dňa 30. marca 2015 bola sťažovateľke doručená výzva okresného súdu na predloženie návrhu na vykonanie dôkazov.

Dňa 2. apríla 2015 bol okresnému súdu doručený návrh sťažovateľky na vykonanie dôkazov a oznámenie, že na 15. apríl 2015 je dohodnuté mimosúdne stretnutie pre účely uzatvorenia mimosúdnej dohody.

Dňa 5. mája 2015 bola sťažovateľke doručená výzva okresného súdu na oznámenie, či došlo k usporiadaniu v rámci plánovanej dohody medzi ňou a odporcom.

Dňa 18. mája 2015 bolo okresnému súdu doručené oznámenie sťažovateľky, že k uzatvoreniu mimosúdnej dohody 15. apríla 2015 medzi ňou a odporcom nedošlo.

Dňa 2. júna 2015 okresný súd nariadil termín pojednávania na 6. júl 2015.

Dňa 6. júla 2015 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré súd odročil na neurčito s tým, že uložil právnenému zástupcovi odporcu, aby predložil špecifikáciu investícií do bytu.

Dňa 16. júla 2015 bola okresnému súdu doručená odpoveď odporcu na výzvu (uplatnenie investícií vložených do bytu).

Dňa 4. septembra 2015 bolo okresnému súdu doručené vyjadrenie sťažovateľky k odporcovmu podaniu (uplatnenie investícií vložených do bytu).

Dňa 14. októbra 2015 bol okresnému súdu doručený návrh odporcu na výsluch svedka [REDACTED].

Dňa 6. novembra 2015 okresný súd nariadil termín pojednávania na 2. december 2015.

Dňa 2. decembra 2015 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré súd odročil na 20. január 2016 pre účely opätovného predvolania svedka [REDACTED].

Dňa 23. decembra 2015 bola okresnému súdu doručená sťažovateľkina námietka zaujatosti proti sudkyňi JUDr. Adriane Pytliakovej.

Dňa 28. decembra 2015 okresný súd zrušil termín pojednávania naplánovaný na 20. január 2016.

Dňa 5. januára 2016 okresný súd uznesením č. k. 11 C 23/05-1039 uložil sťažovateľke povinnosť zaplatiť súdny poplatok za námietku zaujatosti vo výške 66 €.

Dňa 25. januára 2016 okresný súd nariadil termín pojednávania na 23. máj 2016.

Dňa 12. februára 2016 bol spis predložený krajskému súdu na rozhodnutie o námietke zaujatosti.

Dňa 16. februára 2016 krajský súd uznesením č. k. 10 NcC 6/2016-1051 nevyлúčil sudkyňu JUDr. Adrianu Pytliakovú z prejednávania a rozhodovania veci.

Dňa 10. marca 2016 bol spis vrátený okresnému súdu.

Dňa 23. mája 2016 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré súd odročil na neurčito pre účely vykonania znaleckého dokazovania.

Dňa 29. júna 2016 okresný súd uznesením č. k. 11 C 23/05-1065 nariadil vypracovanie znaleckého posudku [REDAKOVANÉ].

Dňa 29. júla 2016 sťažovateľka podala odvolanie proti uzneseniu okresného súdu z 29. júna 2016.

Dňa 29. júla 2016 bolo okresnému súdu doručené oznámenie znalkyne o odmietnutí vykonania znaleckého dokazovania z dôvodu jej nekompetentnosti.

Dňa 8. novembra 2016 bola znalcovi [REDAKOVANÉ] doručená výzva na vyjadrenie sa k pribratiu na vypracovanie znaleckého posudku.

Dňa 9. novembra 2016 okresný súd oznámil znalkyni [REDAKOVANÉ], že znalec [REDAKOVANÉ] súhlasí s pribratím k znaleckej úlohe, ale len na pozíciu konzultanta z dôvodu pracovnej vyťaženia.

Dňa 28. novembra 2016 bol spis predložený krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní sťažovateľky proti uzneseniu okresného súdu z 29. júna 2016.

Dňa 30. novembra 2016 krajský súd uznesením č. k. 6 Co 269/2016-1088 odvolanie sťažovateľky proti výroku I bodom 1 a 4 uznesenia okresného súdu z 29. júna 2016 odmietol. Uznesenie okresného súdu z 29. júna 2016 vo výroku II zrušil a vrátil na ďalšie konanie. Vo zvyšnej časti zostalo uznesenie okresného súdu z 29. júna 2016 nedotknuté.

Dňa 2. januára 2017 bol spis vrátený okresnému súdu.

Dňa 20. februára 2017 bolo sťažovateľke doručené tlačivo na oslobodenie od súdnych poplatkov, ktoré má vyplniť a poslať spolu s listinnými dôkazmi okresnému súdu.

Dňa 2. marca 2017 bolo okresnému súdu doručené vyplnené tlačivo na oslobodenie od súdnych poplatkov a sťažovateľka zároveň žiadala o oslobodenie od súdnych poplatkov v celom rozsahu tak, aby preddavok na znalecké dokazovanie zaplatil výlučne odporca.

Dňa 24. mája 2017 okresný súd uznesením č. k. 11 C 23/05-1108 nepriznal sťažovateľke oslobodenie od súdnych poplatkov.

Dňa 24. mája 2017 okresný súd uznesením č. k. 11 C 23/05-1110 zbavil [REDAKOVANÉ] vypracovania znaleckého posudku a ustanovil za znalca [REDAKOVANÉ].

Dňa 2. augusta 2017 okresný súd poslal spis znalcovi [REDAKOVANÉ].

Dňa 22. septembra 2017 okresný súd vyzval znalca na vrátenie spisu, „*ktorý bude následne zaslaný na Ústavný súd v Košiciach*“.

III.

6. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie.

7. Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či vo veci vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov postupom okresného súdu v konaní vedenom

pod sp. zn. 11 C 23/05 dochádza k porušovaniu základného práva sťažovateľky na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jej záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru.

8. Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov.

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná.

Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov“ garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie veci v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03).

9. Ústavný súd vo svojej rozhodovacej činnosti konštantne vychádza z názoru, že účelom práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu (napr. II. ÚS 26/95).

10. Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou ESLP ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií ústavný súd postupoval aj v danom prípade.

10.1 Pokiaľ ide o kritérium zložitosť veci, ústavný súd konštatuje, že rozhodovanie v napadnutom konaní môže predstavovať určitý stupeň zložitosti súvisiaci najmä s tým, že po skutkovej stránke je vo veci veľmi veľa „sporností“, ktoré treba rozsiahlym dokazovaním odstraňovať tak, ako to uviedla aj podpredsedníčka okresného súdu, a to aj viacnásobným

znaleckým dokazovaním a doplňujúcim znaleckým dokazovaním. Na zložitosť predmetnej veci ústavný súd prihliadal pri určení primeraného zadost'učinenia.

Po právnej stránke možno preskúmanú vec považovať za štandardnú, ktorá sa osobitne nelíši od obdobných konaní tohto druhu.

10.2 Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľky v preskúmanej veci treba poukázať predovšetkým na to, že ako to z chronológie úkonov vykonaných v napadnutom konaní vyplýva (pozri bod II/5 tohto nálezu), k predĺženiu napadnutého konania prispela aj samotná sťažovateľka, najmä tým, že od 30. januára 2014, keď ju okresný súd vyzval na vyjadrenie sa k sporným skutočnostiam týkajúcim sa vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov prostredníctvom svojho právneho zástupcu, ani na opakované urgencie súdu (napr. 19. marca 2014, 15. apríla 2014) nereagovala, teda nebola súčinnosťná. Okresný súd musel preto nariadiť pojednávanie, aby získal relevantné informácie od sťažovateľky a až po udelení poriadkovej pokuty sťažovateľke (30. januára 2015) bola po jednom roku 19. marca 2015 doručená okresnému súdu odpoveď na výzvu, že nedošlo k uzavretiu dohody medzi ňou a odporcom týkajúcej sa vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov v rámci hnutelných vecí. Na uvedené správanie sťažovateľky ústavný súd nemohol neprihliadnuť pri úvahe o priznaní primeraného finančného zadost'učinenia.

Pokiaľ sťažovateľka podala procesné návrhy (námietky predpojatosti proti zákonnej sudkyni, resp. znalcovi, ako aj minimálne sedem opravných prostriedkov), ústavný súd pripomína svoju ustálenú judikatúru, podľa ktorej využitie možností daných navrhovateľom procesnými predpismi na uplatňovanie a presadzovanie ich práva v občianskom súdnom konaní spôsobuje síce predĺženie priebehu konania, nemožno ho však kvalifikovať ako postup, ktorého dôsledkom sú zbytočné priet'ahy (m. m. I. ÚS 31/01, II. ÚS 525/2016 a iné). Samozrejme, sťažovateľka si za takýchto okolností musela byť vedomá toho, že dôjde k predĺženiu predmetného konania a že je to tiež dôvod, pre ktorý vec nemohla byť ukončená v kratšom časovom horizonte. *Z uvedených dôvodov (hoci ich vybavenie si vyžadovalo celé roky a sťažovateľka s týmito návrhmi často nesúpela) však správaním sťažovateľky neboli vyvolané zbytočné priet'ahy v napadnutom konaní.*

10.3 Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu v posudzovanej veci a predovšetkým poukazuje na to, že celkové doterajšie trvanie predmetného konania viac ako 13 rokov je už samo osebe neprimerané, a to napriek tomu, že vec sa približne dva a pol roka nachádzala na odvolacom súde, pričom toto obdobie nemožno pripísať na ťarchu okresného súdu a postup krajského súdu sťažovateľkou napadnutý nebol, a taktiež napriek tomu, že v postupe okresného súdu nie sú významnejšie nečinnosti.

Ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou však pripomína, že nielen nečinnosť, ale aj nesprávna a neefektívna (nesústredená) činnosť všeobecného súdu môže zapríčiniť porušenie ústavou zaručeného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov (napr. IV. ÚS 22/02, III. ÚS 103/09).

Ústavný súd konštatuje, že okresný súd bol v posudzovanej veci opakovane neefektívne činný už aj preto, že jeho tri meritórne rozhodnutia museli byť krajským súdom zrušené, minimálne dve z nich v podstate preto, že boli predčasne vydané bez dostatočného zistenia skutkového stavu, a rovnako z dôvodu ustanovenia znalkyne z odboru stavebníctva, odvetvia odhadu hodnoty nehnuteľností aj na „*určenie stavebných prác a investícií*“, ktorá musela byť zbavená tejto funkcie po takmer 11 mesiacoch od ustanovenia, pretože „*odhad hodnoty nie je stanovenie hodnoty stavebných prác*“ (č. k. 11 C 23/05-1110). Za týchto okolností minimálne dva roky bolo treba pričítať na vrub okresnému súdu, pretože toto obdobie uplynulo neefektívne, k čomu prispel okresný súd svojou nesprávnou a nesústredenou činnosťou, pričom uvedená neefektívna činnosť, resp. nečinnosť okresného súdu je v kontexte 13 rokov trvania napadnutého konania ničím neospravedliteľná, pretože počas minimálne dvoch rokov súd nevykonával vo veci úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľka ako navrhovateľka v predmetnej veci počas súdneho konania nachádza, čo je základným účelom práva zaručeného v citovanom článku ústavy (pozri napr. I. ÚS 41/02). Uvedené obdobie neefektívnej činnosti okresného súdu bez akýchkoľvek zákonných dôvodov treba považovať za zbytočné prieťahy v konaní, ktoré sú z ústavnoprávneho aspektu netolerovateľné. Ústavný súd pritom už opakovane uviedol, že ústava v čl. 48 ods. 2 zaväzuje predovšetkým súdy ako garantov spravodlivosti, aby prijali príslušné opatrenia umožňujúce prerokovanie veci, a teda vykonanie spravodlivosti bez zbytočných prieťahov. Okrem uvedeného ústavný súd opakovane zdôraznil, že pri posudzovaní toho, či bolo porušené právo sťažovateľa na

prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov, posudzoval postup súdu, a nie to, či toto právo bolo porušené činnosťou (nečinnosťou) alebo postupom konkrétneho sudcu vybavujúceho danú vec, a preto pri posudzovaní odôvodnenosti sťažnosti nemožno prihliadnuť na skutočnosti označované ako objektívne vo vyjadrení podpredsedníčky okresného súdu, ako aj zákonnej sudkyne (napr. I. ÚS 6/06, II. ÚS 72/2016).

Vzhľadom na uvedené dôvody ústavný súd vyslovil porušenie základného práva sťažovateľky na prerokovanie predmetnej veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 1.

11. V nadväznosti na tento výrok a v záujme efektívnosti poskytnutej ochrany sťažovateľke ústavný súd vo výroku tohto rozhodnutia v bode 2 prikázal okresnému súdu podľa čl. 127 ods. 2 ústavy a § 56 ods. 3 písm. a) zákona o ústavnom súde konať vo veci bez zbytočných priet'ahov.

12. Podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadosťučinenie.

Sťažovateľka požadovala priznať primerané finančné zadosťučinenie vo výške 6 000 €, pričom poukázala najmä na to, že *„... stav právnej neistoty, v ktorom sa nachádzam pre dĺžku doterajšieho konania, ktoré doposiaľ nie je právoplatne skončené, má nepriaznivý vplyv na moju psychiku, pričom ako strana konania nemám reálnu možnosť ovplyvniť dĺžku prebiehajúceho konania, čo vo mne vyvoláva pocit bezmocnosti a to aj pri uplatňovaní mojich práv“*.

Vzhľadom na okolnosti danej veci ústavný súd dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je dostatočným zadosťučinením pre sťažovateľku. Ústavný súd preto uznal za odôvodnené priznať jej aj finančné zadosťučinenie podľa citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde, ktoré podľa zásad spravodlivosti s prihliadnutím na všetky okolnosti zisteného porušenia práv sťažovateľky vzhľadom aj na doterajšiu dĺžku napadnutého konania (aj keď súd konal vo veci priebežne), na zložitosť veci (pozri bod III/10.1 nálezu) a taktiež správanie sťažovateľky (pozri bod III/10.2 nálezu) považuje za primerané vo výške 1 500 €.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia v bode 3.

13. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy.

Sťažovateľke vznikli trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátom za tri úkony právnej služby (prevzatie a príprava zastúpenia a podanie sťažnosti zo 6. mája 2016 a písomné stanovisko k vyjadreniu okresného súdu z 23. októbra 2017). Za dva úkony vykonané v roku 2016 patrí odmena v sume dvakrát po 143 € a režijný paušál v sume dvakrát po 8,58 € a za jeden úkon vykonaný v roku 2017 patrí odmena v sume 147,33 € a režijný paušál v sume 8,84 € (v zmysle § 1 ods. 3 a § 11 ods. 2 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov), preto trovy právneho zastúpenia sťažovateľky predstavujú sumu 459,33 €, ku ktorej bolo treba pripočítať 20 % DPH, teda sumu 91,86 €, t. j. trovy právneho zastúpenia sťažovateľky predstavujú celkove sumu 551,19 €.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd o uplatnených trovách konania sťažovateľky rozhodol tak, ako to je uvedené v bode 4 výroku tohto rozhodnutia.

14. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok, treba pod „právoplatnosťou rozhodnutia“ uvedenou vo výroku tohto rozhodnutia rozumieť jeho doručenie účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 23. mája 2018